

an og foretage en Afspærring, saaledes som Tilfældet er i Aalborg Amt.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) udtalte Ønsket om, at de Bestemmelser, som Ministeriet vilde give, maatte blive klare, saa de var lette at forstaa. Det er selvfølgelig et Ønske, jeg i høj Grad deler. Vi ønsker altid at give vore Bestemmelser den klareste Form, som vi er i Stand til at give dem, og jeg haaber, at vor Evne maa vise sig at være tilfredsstillende. Naar det ærede Medlem siger, at det ogsaa var ønskeligt, at disse Bestemmelser ikke var vage, maa jeg sige, at jeg har det Indtryk, at de Bestemmelser, der er givet, egentlig ikke er vage, for saa vidt man der-ved forstaaer, at de skulde være alt for hensynsfulde overfor dem, der maatte lide under Bestemmelserne. Det er tværtimod mere almindeligt, at vi faar Klager over det modsatte.

Maa jeg i denne Forbindelse nævne en Ting, der er overordentlig glædelig, og som i og for sig har forbavset mig noget. I de to sidste Aar har vi haft saa mange enkelte Tilfælde, saa eet Sted og saa et andet, snart paa Lolland-Falster, snart paa Fyn, snart i Sønderjylland, men alligevel har det været muligt ved Hjælp af disse Bestemmelser at afspærre Tilfældene saaledes — hvad enten det nu er sket ved Nedslagning eller der i enkelte Tilfælde ikke er foretaget en saadan, og man maa jo ikke tro, at al Smittefare er udelukket, fordi der foretages Nedslagning, der er endda meget stor Smittefare —, at det hører til de heltsjældne Tilfælde, at en Naboejendom ogsaa har faaet Sygdommen. Det viser, hvor effektivt Sygdommen bekæmpes. Det, der nu sker ved disse springende Tilfælde, er et Udslag af den Kendsgerning, at naar der har været saadan smitsom Sygdom paa en Bondegaard, et Husmandsbrug eller en større Ejendom, er det ganske umuligt at desinficere saaledes, at man kan sige, at nu er der ikke Spor af Smittefare tilbage. Man kan ikke nedsænke en Gaard i en eller anden antiseptisk Vædske, man kan ikke udrydde alle Smuthuller i de mange forskellige Materialer og Stoffer, der findes paa en Landbrugsejendom. Saadanne kan en kortere eller længere Tid efter paa ganske tilfældig Maade blive ført andetsteds hen og derved give Anledning til Smitte.

Den Opfattelse har ogsaa været fremme navnlig i det andet høje Ting, at selv om man ikke slaar Dyrene ned straks, skulde man slaa dem ned, naar de blev helbredet. Jeg tror, at man her gør sig skyldig i en Misforstaaelse. De Dyr, der har været syge,

er ikke mere smittefarlige¹ end de, der ikke har været det, idet disse kan komme fra Ejendomme, hvor Smitstoffet ligger i Møddinger, Roekuler, Høløfter og andetsteds, og der kan meget godt hænge noget ved saadanne Dyr. Det drejer sig ikke saa meget om Dyrene som om selve Ejendommen, og det vilde dog være meget kostbart, om man skulde brænde alle de Gaarde af rundt omkring, hvor Sygdommen er optraadt. Det er jo mange Tusinde Ejendomme, der nu maa indregistreres blandt dem, hvor Sygdommen har været.

Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) henstillede til mig, samtidig med at han kraftigt opfordrede til at gennemføre Nedslagninger, hvad jeg er ganske enig med ham i, at spare Staten for overflødige Udgifter ved Udnyttelse af Kødet. Jeg skal sige, at det er ogsaa et Hensyn, vi stadig har taget: hvor der var Mulighed for, at de sunde Dyrs Kød kunde blive benyttet, da at lade det blive udnyttet. Men jeg har ogsaa — og det maa jeg paatage mig Ansvar for, men det gør jeg med Glæde — i flere Tilfælde personlig sagt: Her maa intet udnyttes, man skal slaa ned og grave ned. Det er nemlig min Opfattelse, at naar man sætter sig ind i de enkelte Tilfælde, ser, hvorledes Gaarden er beliggende, maaler Afstanden til nærmeste Købstad og Slagtehus, kan der forekomme saadanne Tilfælde, hvor man vil sige: Det er mere smittefarligt at trække f. Eks. Halvdelen af Besætningen ud af Gaarden, læsse den paa Lastbiler og køre den flere Mil ad Landevejen, hvor Blæsten kan fare ind gennem Tremmerne, medens Vognen maaske passerer gennem flere Landsbyer, end at lade Dyrene blive i Live paa Gaarden og saa sørge for, at denne bliver effektivt afspærret, saaledes at der ingen Forbindelse er med Omverdenen. Det er ogsaa noget, man skal være opmærksom paa, at selv om Dyrene slagtes paa Stedet, kan Skindet og Kødet og den Færdsel, der finder Sted, maaske være betydelig farligere, end om man lod hele Besætningen staa og sørgede for, at Ejendommen blev isoleret. Jeg nævner ikke dette, fordi jeg i og for sig er uenig med det ærede Medlem, men jeg anbefører det blot, fordi jeg hele Tiden baade overfor Veterinærfysikus og andre Embedsmænd, der har haft med denne Sag at gøre, har hævdet, at vi vedtager ikke her i Dag en almindelig Regel, der skal følges i alle Tilfælde, vi maa se de enkelte Tilfælde an og overfor dem tage Bestemmelse om, hvilke effektive Midler der kan findes. Det er ikke altid, at Nedslagning betyder den yderste